

УДК 351.862.4:352/354
DOI: 10.31733/15-03-2024/2/506-507

Олександр ЩЕРБАНЬ
аспірант кафедри
управління та адміністрування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ НА ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ

Формування культури безпеки на державній службі є критичним елементом ефективного та стабільного функціонування державних інституцій. Культура безпеки визначається як сукупність цінностей, уявлень, звичаїв, норм та практик, що сприяють створенню безпечної та відповідальної робочої атмосфери. Вона забезпечує захист інформації, ресурсів та інфраструктури державних установ від потенційних загроз, а також сприяє відчуттю довіри та відповідальності серед працівників.

По-перше, ключовим аспектом формування культури безпеки є освіта та навчання персоналу. Працівники державної служби повинні бути проінформовані про потенційні загрози та ризики безпеки, а також про процедури та політику безпеки, що стосуються їхньої роботи. Навчальні програми можуть включати в себе інструктажі з кібербезпеки, заходи профілактики корупції, правила обробки конфіденційної інформації та інші аспекти безпеки.

По-друге, важливо підтримувати відкритий та довірчий клімат, де працівники відчують здатність повідомляти про потенційні проблеми та порушення безпеки без страху перед репресіями чи втратою роботи. Це може бути досягнуто шляхом створення механізмів анонімного звітування, проведення тренінгів з комунікаційних навичок та підтримки відправлення ясного повідомлення з боку керівництва про важливість безпеки.

По-третє, важливо встановлювати та виконувати стандарти та процедури безпеки на всіх рівнях управління. Це може включати в себе регулярні перевірки та аудити безпеки, впровадження технологічних засобів захисту інформації, а також встановлення правил доступу до чутливої інформації та ресурсів.

У цьому питанні електронне урядування також посідає важливе місце. Електронне урядування, яке є передовою моделлю електронного урядування, з'явилося залежно від основ управління, яке розглядає всі верстви суспільства як зацікавлені сторони в державному управлінні та політиці при прийнятті рішень та представленні державної політики, і набуло цінності як електронний вимір управління. «Консультації» для політиків з метою отримання думки громадян та неурядових організацій з політичних питань, а також «переговори» щодо можливості обговорення проблем між громадськими та неурядовими організаціями можуть бути реалізовані на каналах соціальних мереж вже сьогодні [1].

У цьому контексті важливим моментом з точки зору культури безпеки є «взаємодія» в орбіті вищенаведених заяв. Мета підвищення ефективності та продуктивності державних установ спрямовує менеджерів на розуміння внутрішньої динаміки організацій. Наприклад, персонал внутрішньої безпеки «взаємодіє» з багатьма суб'єктами всередині організації та за її межами. Ця взаємодія впливає з злиття корпоративної культури і культури суспільства з діалектичним ефектом. Корпоративна культура в цьому напрямку – це метод сприйняття та мислення, який вважається валідним для групи, яка розв'язала проблему зовнішньої адаптації та внутрішньої інтеграції [2].

Державні інституції формують політику та розробляють нові практики активного урядування. Центральні та місцеві органи влади впроваджують операційні та пов'язані з ними практики через інноваційні лабораторії та проектні групи державної служби. Як на практиці, так і в академічному середовищі люди часто чергуються між «активізмом» «чуйністю» або «адаптивним управлінням» від стандартних операційних процедур до більш звичних термінів, які наголошують на негайних змінах і призводять до комбінації термінів. Спільнота публічного управління уточнює використання цієї концепції та інтегрує її з чутливістю, гнучкістю та адаптивністю в державному управлінні (на відміну

від реформ державного управління, таких як Нова публічна адміністрація) з іншими, більш усталеними концепціями. Загалом, agile – це спосіб мислення, який ініціює культурні зміни в бюрократичних організаціях командування та управління. Діючі уряди відкриті до реформ, зміни середовища, адаптації до суспільних цінностей і суспільних потреб. Операційний акцент на особистості може збільшити участь державного службовця в культурі установи [3, с. 1- 5].

Загалом, формування культури безпеки на державній службі вимагає системного підходу та постійної уваги з боку керівництва та працівників. Лише завдяки спільним зусиллям усіх зацікавлених сторін може бути створено безпечне та надійне робоче середовище, що сприятиме ефективному виконанню завдань державної служби та досягненню стратегічних цілей країни.

1. Uzun, A. (2019). Dijital Çağda E-Yönetişim: Konsept, Pratik ve Gelişim. B. Parlak, ve K. C. Doğan inside, E-Yönetişim (33-55). İstanbul : Beta.

2. Erciyes, E. (2019). Türkiye’de İç Güvenliğe Kültürel Bakış. T. Avaner, ve O. Zengin, Türkiye’de İç Güvenlik Yönetimi inside (365-377). Ankara : Gazi Kitabevi.

3. Merqel, I., Garapeti, S., ve Whitford, A. B. (2020). Agile : A New Way of Governing. Public Administration Review, 1-5.

УДК 614.847

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/507-509

Анна БАЗАРЯ

здобувач вищої освіти

Станіслав ВІНОГРАДОВ

заступник начальника кафедри
Національного університету
цивільного захисту України

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДУ ВИЗНАЧЕННЯ ТРИВАЛОСТІ ЕВАКУАЦІЇ ПРИ ПОЖЕЖІ ЗІ СКЛАДСЬКИХ ПРИМІЩЕНЬ

Пожежі на виробничих об’єктах зберігання, транспортування та реалізації нафтопродуктів, що відбувалися в Україні до повномасштабного вторгнення РФ, характеризувалися невеликою частотою виникнення, але широтою масштабів події (наявністю загиблих, постраждалих, матеріальними збитками, збитками екології). Це пожежі, які часто супроводжуються вибухами та розливами ЛЗР, ГР. Такі ситуації широко висвітлюються у ЗМІ, мають резонансний характер, тому необхідно постійно вдосконалювати теоретичну базу методів боротьби з пожежами та поповнювати практичний досвід ефективних та уніфікованих заходів.

Після початку повномасштабних воєнних дій в Україні кількість пожеж на нафтобазах зросла в кілька разів [1]. Катастрофічних наслідків набувають пожежі, коли в результаті пожежі відбуваються розливи ЛЗР та ГР. Зокрема, під час атаки безпілотними літальними апаратами нафтобази в Немишлянському районі м. Харкова в результаті розливу палива згоріло 15 будинків та загинуло семеро людей [2].

Відтак дослідження, спрямовані на обмеження розтікання палива є актуальною науково-технічною задачею.

До методів засобів, що запобігають розтіканню рідини, відносять:

- будову обвалування, стін, бортів, пандусів;
- будову засобів аварійного зливу, піддони;
- відвідні канали та траншеї;
- будову протипожежних відсіків та секцій, обладнаних зливними отворами, що виключають перелив рідини;
- технічні пристрої для аварійного зливу;
- установка в технологічному обладнанні швидкодіючих відключаючих пристроїв;
- планування виробничого майданчика у зоні розміщення, з урахуванням